

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 21—27 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΜατΘ. 5: 14-19 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο 7.00 μμ - Θ. Λειτουργία (στα Άγγλικά)
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία <i>Άγ. Παρασκευής, Όσιο-Μάρτυρος</i>
ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία <i>Άγ. Παντελεήμονος, Μεγαλομάρτυρος</i>
ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή— Ρωμ. 10: 1-10 Έυαγγέλιο— ΜατΘ. 8: 28-34; 9: 1

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Άγιος Παντελεήμονας Μεγαλομάρτυρος

Ο Άγιος Παντελεήμων καταγόταν από τη Νικομήδεια της Μικράς Ασίας και έζησε στα χρόνια του Μαξιμιανού (286 - 305 μ.Χ.).

Πατέρας του ήταν ο Ευστόργιος, ο οποίος ήταν εθνικός και μετά τις νουθεσίες του γιου του έγινε χριστιανός. Μητέρα του ήταν η Ευβούλη, η οποία προερχόταν από χριστιανική οικογένεια (βλέπε 30 Μαρτίου). Εκπαιδεύτηκε στην ιατρική από τον Ευφρόσυνο και κατηχήθηκε στη χριστιανική πίστη και βαπτίσθηκε από τον πρεσβύτερο Ερμόλαο (26 Ιουλίου) που ήταν ιερέας της Εκκλησίας της Νικομήδειας.

Κάποια στιγμή όταν οχιά δάγκωσε έναν νεαρό και ουσιαστικά τον θανάτωσε ο Άγιος Παντελεήμονας επικαλούμενος τον Χριστό τον ανάστησε.

Αφορμή του μαρτυρίου του στάθηκε ένα ακόμα θαύμα του Αγίου. Κάποτε είχε θεραπεύσει έναν τυφλό, ο οποίος και ανέφερε το γεγονός της θεραπείας του στον βασιλιά, λέγοντάς του ότι τον θεράπευσε ο Παντελέων στο όνομα του Χριστού, στον οποίο και ο ίδιος πλέον πίστευε. Ο βασιλιάς αφού τον άκουσε, αμέσως διέταξε και τον αποκεφάλισαν. Ο ίδιος ο Παντελέων προσήχθη στον βασιλιά, ο οποίος διέταξε τον βασανισμό του με σκοπό την άρνηση της πίστεώς του.

Ο Άγιος βασανίσθηκε σκληρά με διάφορους τρόπους, όμως δεν υπέκυψε στις πιέσεις αφού ο Κύριος εμφανίσθηκε μπροστά του με τη μορφή του πνευματικού του Ερμόλαου και του έδωσε θάρρος. Τέλος διατάχθηκε ο αποκεφαλισμός του και τότε ακούστηκε φωνή από τον ουρανό που τον καλούσε όχι ως Παντελέοντα αλλά ως Παντελεήμονα. Μόλις όμως ο δήμιος άπλωσε το χέρι του για να κόψει με το σπαθί του το κεφάλι του Αγίου, το σπαθί λύγισε και το σίδερο έλιωσε σαν κερί. Μπροστά σε τέτοιο θαύμα και οι παραβρισκόμενοι στρατιώτες έγιναν χριστιανοί. Τότε ο Άγιος εκουσίως παραδόθηκε στο μαρτύριο. Λέγεται ότι από τη πληγή του δεν έτρεξε αίμα αλλά γάλα και το δέντρο της ελιάς, στο οποίο τον είχαν δέσει καρποφόρησε ξαφνικά.

Αγία Παρασκευή Οσιομάρτυς

Απολυτίκιον

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι,
Παρασκευή ἀθλοφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ομιλία στην Κυριακή Δ' Ματθαίου

Του Αρχιμ. Φωτίου Ιωακείμ

Τρεις μεγάλες και γενικές αρετές, αγαπητοί Χριστιανοί, μας προβάλλει η ευαγγελική περικοπή, που μόλις ακούσαμε: Τīs αρετές της αγάπης, της ταπείνωσης και της πίστης. Τρεις αρετές, που βλέπουμε στο πρόσωπο του Ρωμαίου και ειδωλολάτρη εκατοντάρχου της σημερινής περικοπής. Ας τις δούμε όμως μία προς μία.

Πρώτη, η αρετή της αγάπης. Η κορυφαία αρετή. Η αγάπη προς τον συνάνθρωπό μας. Η αγάπη αυτή οδήγησε τον καλό εκείνο εκατόνταρχο στον Κύριό μας Ιησού Χριστό, για να ζητήσει τη θεραπεία του δούλου του. Και τούτο, παρόλο που την εποχή εκείνη, τη ρωμαϊκή, ο δούλος θεωρείτο ένα *res*, δηλαδή ένα πράγμα, ένα άψυχο αντικείμενο! Αυτό δείχνει την καλή ψυχή και προαίρεση του εκατοντάρχου. Βλέπετε, η γνήσια, η αληθινή αγάπη προς τον αδελφό, τον συνάνθρωπό μας, μας οδηγεί στον Κύριο, όπως οδήγησε και τον εκατόνταρχο. Λένε κάποια παλαιά θεόπνευστα ρητά αγίων Γερόντων της ερήμου: «Είδες και κέρδισες (δηλαδή ανέπασες πνευματικά) τον αδελφό σου; Είδες και κέρδισες Κύριον τον Θεόν σου. Διότι η σωτηρία μας κρέμματα (εξαρτάται) από τον πλησίον μας.»

Δεύτερη μεγάλη αρετή του εκατοντάρχου η ταπείνωση, συνυφασμένη με την αυτογνωσία. Γνώριζε τις αδυναμίες, τα σφάλματα, τα ανθρώπινά του πάθη ο Ρωμαίος αυτός αξιωματικός και, έτσι, απευθυνόμενος στον Κύριό μας, που ήθελε να πάει στο σπίτι του για να θεραπεύσει τον δούλο του, του είπε: «Κύριε, δεν είμαι άξιος να σε δεχθώ, να μπης στο σπίτι μου!» Κι αυτές οι αρετές του ήταν αλληλένδετες με τη μεγάλη του·

Πίστη, την τρίτη θαυμαστή του αρετή. Τόση πίστη, εμπιστοσύνη έδειξε στον φιλόανθρωπο θαυματουργό Διδάσκαλο, που ήταν απόλυτα βέβαιος πως και από μακριά, με μόνο τον λόγο Του, θα θεραπευόταν ο ασθενής δούλος του. Τον πίστευσε για Κύριο και Δεσπότη των όλων.

Και ο Χριστός μας συγκινήθηκε με τις αρετές αυτές του εκατοντάρχου και τις θαύμασε τόσο, που, όχι μόνο θεράπευσε τον ασθενή του δούλο, παράλυτο και ταλαιπωρούμενο, αλλά και εγκωμίασε περίτρανα στους εκεί παρευρισκόμενους την πίστη αυτού του εθνικού, του μη Ιουδαίου δηλαδή. Και τόνισε πως ούτε ανάμεσα στον εκλεκτό του λαό των Εβραίων δεν είχε συναντήσει μέχρι τότε τέτοια μεγάλη πίστη. Και, με αφορμή τη θερμή αυτή πίστη του εκατοντάρχου, ανέπτυξε στη συνέχεια ο Κύριος μία προφητική διδασκαλία, ότι άνθρωποι που δεν θα ανήκουν στον εκλεκτό Του λαό, προερχόμενοι δηλαδή απ' όλα τα έθνη της γης, θα πιστεύσουν σ' Αυτόν και θα αξιωθούν της βασιλείας των ουρανών (όπως πράγματι συνέβηκε, με το κήρυγμα των αποστόλων)· ενώ, συνέχισε ο Κύριος, οι εξ αρχής εκλεκτοί Του, λόγω της απιστίας τους στο πρόσωπό Του, θα απέλθουν στην αιώνια κόλαση. Και γνωρίζουμε πως η πλειονότητα των συμφυλετών Του Ιουδαίων, όχι μόνο απίστησαν σ' Αυτόν, αλλά και συναίνεσαν στη σταύρωση Του.

Η θερμή πίστη και η μακαρία αγάπη στον Θεό και τους αδελφούς μας, μας ανυψώνουν προς τον Κύριο, γίνονται φτερούγες στην προσευχή, στον πνευματικό μας αγώνα. Και η τρισμακάρια ταπείνωση, από την άλλη, μας συγκρατεί να μην πέσουμε, μας προφυλάσσει από τις παγίδες του διαβόλου.

Οι τρεις αυτές μεγάλες αρετές, αγαπητοί μου αδελφοί, είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για μία γνήσια, αληθινή επικοινωνία-κοινωνία μας με τον Θεό. Τόσο στην καθημερινή μας ζωή, όσο και στην προσευχή και τη λατρεία μας. Ιδιαίτερα όμως στη Μυστηριακή συνάντηση μαζί Του: οι τρεις αυτές αρετές είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για την προσέλευσή μας στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Να αγαπούμε τον Χριστό μας, τηρώντας τις άγιες εντολές Του, και να ποθούμε να κατοικήσει μέσα μας, με τη μετοχή μας στο Σώμα και το Αίμα Του. Ταυτόχρονα, πρέπει με πίστη ακράδαντη και πόθο να δεχόμαστε τα Τίμια Δώρα ως αυτό το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου, που έλαβε με τη σάρκωσή Του και έπαθε για την αγάπη μας στον Σταυρό. Πίστη είναι να υπερβαίνουμε τη λογική και να δεχόμαστε ανεπιφύλακτα τη διδασκαλία του Κυρίου μας, των αγίων Πατέρων, της Εκκλησίας μας. Και, εν προκειμένω, ότι αν και βλέπουμε άρτο και οίνο στη Θεία Ευχαριστία, αφού καθγιαστούν με τη σχετική επίκληση του ιερέα, είναι πράγματι αυτό τούτο το Σώμα και αυτό τούτο το Αίμα του Κυρίου. Πράγμα, που πολλοί των αγίων μας αξιώθηκαν να ιδούν και με τα αισθητά τους μάτια. Αλλά και πάντοτε πρέπει να μας συνέχει η συναίσθηση πως, όπως ο εκατόνταρχος, δεν είμαστε άξιοι να δεχόμαστε στον οίκο της ψυχής μας τον Δεσπότη Χριστό, δεν κοινωνούμε αξίως, αλλά μας αξιώνει μόνη η αγάπη και το έλεος του Κυρίου μας. Και βεβαίως εδώ, δεν εννοούμε να μας τύπτει η συνείδηση για σοβαρές αμαρτίες και να κοινωνούμε έτσι, ανεξομολόγητοι και χωρίς προετοιμασία, γιατί αλίμονο μας τότε, «και εν τω νυν αιώνι, και εν τω μέλλοντι»!

Στο πλαίσιο λοιπόν της ετοιμασίας μας για τη Θεία Κοινωνία χρειάζεται εγκράτεια ψυχής και σώματος, γρήγορος νούς και νήφουσα καρδιά, προσευχή εν μετανοία -καλό είναι να διαβάζουμε την ωραιότατη και κατανυκτική Ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως, που σήμερα κυκλοφορεί και σε αυτοτελή βιβλιαράκια-, να συγχωρούμε από ψυχής και να συγχωρούμαστε με όσους τυχόν έχουμε λυπηθεί και παρεξηγηθεί, να μην έχουμε μνησικακία μέσα μας και, όταν αισθανόμαστε βεβαρυμένη τη συνείδησή μας, ειλικρινής εξομολόγηση στον Πνευματικό. Αυτός, έχοντας τη Χάρη να λύνει και να δένει πνευματικά, θα κρίνει εάν και πότε θα κοινωνήσουμε, και θα μας ορίσει, ως πνευματικός ιατρός, και τα κατάλληλα φάρμακα, ίσως κάποια πνευματικά επιτίμια, για τη θεραπεία μας και την πρόληψη πτώσης στα ίδια αμαρτήματα.

Έτσι λοιπόν, αδελφοί μου, ετοιμαζόμενοι κάθε φορά, το κατά δύναμιν ο καθένας, για τη Θεία Κοινωνία, και αγωνιζόμενοι να έχουμε καθαρή την καρδιά και τη συνείδησή μας από έργα αμαρτωλά και λόγους και λογισμούς εφάμαρτους, μετέχοντας των Θείων Μυστηρίων, λαμβάνουμε Χάρη και δύναμη και αγιασμό, έχουμε αληθινά κάτοικο τον Κύριο μέσα μας, στην ψυχή και το σώμα μας, και μας γίνεται πράγματι η Θεία Μετάληψη «εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν την αιώνιον», με τη χάρη και φιλοανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον Οποίο ανήκει η δόξα και το κράτος στους αιώνες. Αμήν!